ÇİZGİROMAN

Rh+ 3

8.000 TL. (KDV'Lİ) HAFTALIK ÇİZGİROMAN DERGİSİ

24 SAYFA

27 AĞUSTOS 1993

METİN DEMİRHAN "Bir avuç toprak için"
AYDIN GÜNDÜZ "Türlerin kökeni"
PAÇARO "Paranın rengi"
SCOGNAMİLLO ve TAN CEMAL
"Geliyorlar!"
MURAT BOZKURT "Şehir köpeği"
DENİZ "Menije"

geçen haftadan devam eden öykülerin özetleri

Soner Tuna- Dart Tahtası

İllegal bir örgüt eylem hazırlığı içindeyken mecliste sert bir tartışma olur ve bir milletvekili ölü bulunur. Polis ilaçtan şüphelenip eczaneye gittiğinde tesadüf eseri örgütün bir elemanıyla karşılaşır. Örgüt elemanı yakalanıp sorguya çekilir. Bu sırada diğer bir milletvekili kalemine konulan patlayıcı infilak etmesiyle ölür.

Doğan Güneş- 2. Elden Tatil

Ailece tatile gidilmektedir. Ama ıssız bir yolda benzin biter. Adam çocukları korumasız bırakmamak için karısını benzin almaya gönderir.Çocuklar oyun oynarken bagajdan çıkardığı bir yabancı kadınla birlikte olur .Bir süre sonra vicdan azabı ve endişe başlar. Geçen bir arabayı görünce kadını onlara verir. Artık yedekte sakladığı benzin için bir kılıf bulmuştur.

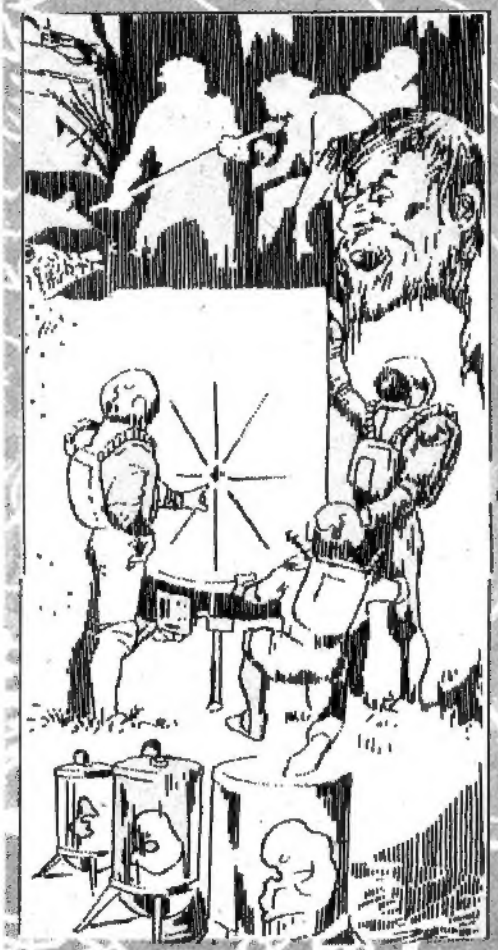

Kutsi -Alternatif

Nereden geldiği belli olmayan bir dalga dünyanın çeşitli yerlerinde çeşitli yaş gruplarından insanların ölmelerine sebep olur. Diyarbakır'da da bir çocuk kurban olur. Bu köylünün çekindiği bir ihtiyarı oraya getirir. İhtiyar İstanbul'dan diğerini çağırmalarını söyler. Diğeri çağrılır, neden çağırıldığı kim olduğu ve neden kendini zorunlu bulduğunu bilmeden gider. Yaşlı adam onu karşılayıp bir mağaraya götürür.

Özür....

Geçen sayımızda Scognamillo ustanın doğum tarihi 1929 yerine 1829 yazılmış ve bilgisayardaki kilitlenme yüzünden Kosinski'de bazı düzeltmeler atlanmıştır. Özür dileriz.

İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü Kutsi Akalı. Yönetim Yeri Yeni Çarşı Cad. No. 88/4 Galatasaray-İstanbul. Telefon 252 69 15 Ofset Hazırlık Ağaçkakan Baskı AN Graphics. Doğan Yayısat A.Ş.

DART TAHTASI

Soner Tuna ve Rh+

BU ÖYKÜ HAYAL ÜRÜNÜDÜR. MEKAN VE İSİM BENZERLİKLERİ TAMAMEN RASLANTIDIR.

EMNİYET ...

YUKARDAN SIKIŞTIRIP DURUYORLAR. HALA DOĞRU DÜRÜST BİR İPUCU YOK.. ...

PLASTİK PATLAYICI, TÜKENMEZİN FİMİNE BAĞLI MANYETO, BUNLAR BİZİMKİLERİN TEKNİĞİ DEĞİL...

ÖLENLERİN ARASINDA BİR BAĞLANTI YOK. ESKİ BİR ÖRGÜT HESAPLAŞMASI OLABİLİR. ECZACIDAN ÖĞRENDİĞİMİZ EVİ TERKETMİŞLER Mİ?

EVET ...

TAMAM. EVİ ÖRGÜT EVİ HALİNE GETİRİN. ÇATIŞMA SÜSÜ VERİN SONRA BASINI ÇAĞIRIN. BU BİZE BİRKAÇ GÜN KAZANDIRIR ...

ZIRRRRR

KOMİSERİM MİLLETVEKİLLERİNDEN BİRİNİN KAPATMASI. HANİ MİLLETVEKİLLERİYLE İLGİLİ HERŞEYİ HABER VERMEMİ İSTEMİŞTİNİZ YA EVDEN ACAİP BAĞIRIŞMALAR GELİYORMUŞ, MİLLETVEKİLİNE DE ULAŞAMIYORUZ...

HEMEN GELİYORUM. GAZETECİLERE DİKKAT EDİN!.

AZ SONRA...

HALÂ İÇERDEMİ ?...

EVET EFENDİM. BİZE CEVAP VERMİYOR!..

17

KİLİDE ATEŞ EDİN! ÇABUK!..

BAM

GGHHH

DİKKAT KOMSERİM!..

DÜNYAMIZIN GİZLİ SAHİPLERİ

GİOVANNİ SCOGNAMİLLO

Arkeolojinin Sırları-2

YAŞI, geçmişi, tarihi bilinmeyen dev şehirlerin ortaya koydukları sorunlar saymakla bitmez. Önemli olan sorunları saymak değil bunları bir yere, en azından bir görüşe bağlamaktır.

Tarihin, arkeolojinin bugüne kadar kesinlikle çözümleyemediği Tiahuanako sorununa jeoloji, fosilbilim şaşırtıcı ve tartışılabilir bir açıklama getirmektedir.

Tiahuanako'nun tarihinden söz edildiğinde arkeolojinin bu konuda tarihöncesi çağlara kadar uzandığını belirtmiştik. Jeoloji ve fosilbilim ise, çok daha ileri görüşlü davranarak, şehre 150-250.000 yıllık bir geçmiş tanımaktadır. Bu tarihler inanılmaz, imkânsız gibi görülürse de inandırıcı ve akla uygun verilere dayanmaktadır. Yine de geleneksel bilim buna karşı çıkmakta ve Güney Amerika'da Üçüncü Zaman'ın sonlarına doğru insanların yaşadığını ileri süren Arjantinli Ameghino'nun görüşlerini bir hayal saymaktadır. Ameghino'nun yanı sıra, yaklaşık olarak 4000 m. yüksekliğinde bulunan Tiahuanako'da incelemeler yapan arkeolog ve jeolog H. S. Bellamy, Umayo, Titikaka ve Koipusa göllerini kapsayan 700 kilometrelik bir alanda denizle ilgili tortular bulmuştur. Böyle bir yükseklikte denizle ilgili tortunun bulunması çok şaşırtıcı bu yüzden tortuların izlediği çizginin şekli daha şaşırtıcıdır. Aslında denizle ilgili bu tortular bir çizgiden çok bir şeridi izlerler. **Üçüncü Zamanda Tiahuanako'ya kadar yükselen bir deniz düşünüldüğünde bu denizin, ufuğa oranla olarak, yatay olmadığı sonucu çıkar karşımıza.** Denilecek ki, hiçbir deniz gerçekten yatay değildir; ancak bu öngörülen deniz bildiklerimizden daha eğri gibi görünüyor.

Tiahuanako'ya, 4000 metreye kadar yükselen bir deniz! Yerbilimsel çağları gözden geçirirsek, özellikle Amerika kıtasının geçirdiği değişimler üzerinde durursak, böyle bir olayın aslında pek de şaşırtıcı olmadığını göreceğiz. Şu var ki böyle bir görüş –ya da bir gerçek– kabul edilirse Tiahuanako'ya çok daha eski, bol sıfırlı bir tarih çizmemiz gerekiyor. Daha doğrusu Üçüncü Zaman'ın sonunu merkez olarak seçmek en doğru yol olabilir.

Birtakım arkeologlar, denizle ilgili tortuların varoluşunu açıklamak için, başka nedenler öne sürdüler, bir dağın çökmesinden –kalıntıları bulunamayan bir dağdır bu– ya da benzer bir nedenden ileri gelen Titikaka gölünün taşmasından söz ettiler. Tiahuanako'nun, en parlak döneminde, bir deniz şehri oluşu, bugüne kadar ileri sürülen kuralları fazlasıyla sarstığı için, birçok kimseyi kuşkulandırıyor; ancak Bellamy'nin tortularından başka veriler de var; şöyle ki, bir dağ gölü olan Titikaka tuzludur; şehirde «rıhtım» kalıntıları bulunmuştur.

Liman olsun ya da olmasın tartışma kaldırmayan bazı noktalar vardır: Tiahuanako uygarlığı o bölgede bugün varolan bir iklimin içinde yaşayıp gelişmemiştir. Hiçbir uygarlığın, kurak, sert bir bozkırda yaratıldığu görülmemiştir. Bu değişik iklimin bir kıyı, deniz iklimi olması şart mı? Değil, fakat değişik oluşu kesindir ve değişik iklimi kabul ettiğimiz takdirde yüzbinlerce yıl geriye dönmek zorunluğu ile karşılaşıyoruz. Üstelik bu geriye dönüş bizi yeniden ve kaçınılmaz bir şekilde Üçüncü Zaman'ın sonlarına getiriyor; kazılarda insan kemiklerinin yanında toxodon fosilleri bulunmuştur ve Üçüncü Zaman'ın sonlarına doğru yaşadığı bilinmen bu hayvanın biçimi kabartmaların bazılarında da görülüyor. Kaldı ki, Kiss'e göre, Güneş Kapısındaki takvim de, 290 günlük yılı ile, Üçüncü Zaman'ın astronomik verilerine uygun düşmektedir.

Tiahuanako incelenirken, araştırılırken esrarlar çoğalıyor, varılan sonuçlar, yürütülen görüşler bizi sürekli olarak çok gerilere götürüyor. Bütün bu esrarların içinde gerçek olan bir durum var: **Tiahuanako değişik bir çağın, değişik bir ırkın, bir kültürün ürünüdür, ilerde değineceğimiz Nazka gibi, Paskalya Adası gibi.** Bu çağ tarihöncesi, tufan öncesi bir çağ ve tarih bilgilerimizin sınırlarını aşarak bizi yepyeni ve şaşırtıcı bir tarihsel görüşe bağlıyor. Bu bölgesel örnek karşısında şaşkınlığa kapılmamak gerekir, çünkü ilerde daha da şaşırtıcı, sarsıcı olaylarla karşılaşılacak ve bunlara alışınca geleneksel görüşleri, bilgileri, oluşumu değiştirmek zorunluğu belirecektir.

PERU'DA AND DAĞLARININ yamaçlarında Nazka şehrinin kalıntıları yükselir. Yerliler bu bölgeye, kuruluğuna rağmen pampa (yayla) adını vermişlerdir. Uçaktan bakıldığında yayla geometrik çizgilerle döşenmiştir: Kimi paralel ilerliyor, kimi belirli kavşaklarda birleşiyor ya da yamuk (trapez) biçimindeki geniş alanları kapsıyor. Arkeologlara göre bu çizgiler eski İnka yollarıdır.

Peru arkeoloji uzmanı Prof. Alden Mason'a göre bu geometrik çizgiler ya çok eski bir dinin izleri ya da yaylaya çizilen dev bir takvimdir. İşin gerçekten garip yanı şu ki, Nazka çizgileri 1946 yılında Alman arkeologlarından Maria Reiche ve Kossok tarafından uçakla yapılan bir taramanın sonunda keşfedilmiştir. Başka bir deyişle, bu çizgiler yalnız yüksekten belli oluyorlar.

60 kilometre uzunluğunda ve 2 kilometre genişliğindeki yaylayı kaplayan ufacık taşlar, binlerce ya da onbinlerce yıl önce, nedeni ve görevi kesinlikle anlaşılamayan biçimler çizmek için kullanılmıştır. Ne var ki, bunların yer yer dev figürler, kuşlar, dev sarmallar oluşturdukları görülüyor.

Nazka yaylasındaki incelemeler derinleştirilince başka ipuçları da bulundu. Kenarı üç m. olan bir dörtgenin bir köşesinden, her birinin uzunluğu 182 m. olan, 23 dik doğru çıkarılmıştır. Bunların ikisi gün durumuna (solstis), biri gün-tün eşitliğine (ekinoks) uygun olarak gökyüzünün bir noktasına doğru yöneltilmiştir. Geriye kalan 20 dik doğrunun anlamı daha anlaşılamamıştır. Bu veriler çizgilerin, ortaya konan biçimlerin dev bir takvim ya da bir hesap makinesi yerine kullanıldığı görüşünü doğrulayabilir.

Ancak bu dev takvimin kimin tarafından, nasıl, ne zaman ve neden koca yaylada çizildiği; neden yalnız yüksekten farkedildiği; yaylada görülen, kimi soyut kimi somut biçimlerin neden Nazka kalıntılarında bulunan çömleklerin süslemesinde kullanıldığı sorularına bir karşılık vermek imkansızdır.

Pennsylvania Üniversitesi profesörlerinden J. Alden Mason'a göre biçimler çok ayrıntılı, örgü şeklinde bir plana dayanarak, belki de trigonometri'yi kullanan bir dinden yaratılmıştır.

Ayrıntılı bile olsa, bir plana uyarak 60 km. uzunluğundaki bir alanı ufacık taşlarla döşeyen kimse, bir takım büyük zorluklarla karşılaşmış olmalıdır. Çünkü, Nazka'da gerçekleştirilen bu çalışma orantıya dayanmakta ve yerden yürütülüp yüksekten yönetilmesi gerekmektedir.

1946'dan beri Nazka'da araştırmalar yapan ve bunları «Çölün Esrarı» adlı kitabında açıklayan Maria Reiche takvim görüşüne katılmakta birlikte, bazı noktalar üzerinde durur ve:

«Bütün çizgilere kesin bir astronomik anlam vermek güçtür, çünkü bazıları o çağda gökte görülen hiç bir yıldıza uymuyor. Eğer bu çizgiler görülen değil de tahmin edilen yıldızların yönünü gösteriyorsa bu işin anlamı öylesine derinleşiyor ki gerçek sonuçlara varabilmek imkânsız oluyor,» der.

Reiche'nin araştırmalarına dayanarak Nazka'da incelemeler yapan İsviçreli Von Daniken yaylayı bir hava alanı'na benzetmektedir. Ancak bu da hayali bir görüş niteliğindedir.

Peru'da, Lima'nın güneyindeki Pizko körfezi'nde kızıl bir kayalık ve bu kayalıkta garip bir şekil ilgi çeker: 250 metre boyundaki bu şekil üç kollu bir şamdanı ya da üç dişli bir yaba'yı andırmakta ve gök/üzünü göstermektedir.

Beyaz fosforlu taşlarla meydana getirilen bu işaret yine aynı soruları doğuruyor: Nasıl, ne zaman, kimin tarafından neden yapıldı? Tarihöncesi çağlarda gemicilere körfezin yerini göstermek için yapıldığı en akla yatkın düşünce.

Pizko ile Nazka arasındaki uzaklık 160 kilometredir ve Pizko'daki dev işaret Nazka çizgileri gibi yalnız uzaktan ve yüksekten fark ediliyor. Bu da bir garip rastlantı olsa gerek! Rastlantılara bel bağlayanlar için, yine Peru'da Tarapakar çölündeki 100 metrelik insan figürüne ve Şili'deki El Enladrillado dağlarında yükselen duvarlara değinmek gerekir.

Şili'de yayınlanan «El Mercurio» gazetesi, 26 Ağustos 1968 tarihli sayısında, Tarapakar çölünde uçakla yapılan bir tarama sonucunda dev bir insan şekli keşfedildiğini bildiriyordu. Dörtköşe, kutuya benzer bir gövde, dik bacaklar, oniki anten taşıyan dörtköşe bir baş ve belden kalçalara kadar uzanan üçgen biçimli kanatları olan bu stilize insan figürü 200 m. yükseklikte bir tepede yer alıyordu ve volkanik taşlarla çevrilmişti.

El Enladrillado tepesinde yükselen duvarlar ise 3 kilometre uzunluğunda ve 800 metre genişliğinde bir alanı kaplıyor. **Burada kullanılan taşların boyu 5 metreyi, her birinin ağırlığı yaklaşık olarak 10.000 kiloyu bulmaktadır.** Tepedeki araştırmaların yöneticisi Hulberti Sarnataro Bounaud'ya göre bilinmeyen bir uygarlığın kalıntılarıdır bunlar ya da bu mekanı tanımadığımız yaratıklar tarafından kullanılmıştır. Bu tanımadığımız yaratıklar kimler olabilirdi? Bounaud bu konuda hiçbir açıklamada bulunmamış, yalnızca tepede bulunan ve geometrik biçimde yerleştirilen 233 blokun gökyüzünü gösteren optik işaretler olabileceğini belirtmiştir.

PASKALYA ADASI, Pasifik Okyanusunda, üçgen biçiminde, kurak ve volkanik bir adacıktır. Bu küçük ada arkeoloji tarihinin kayıtlı esrarlarından birini taşımaktadır. Bu esrar adayı kaplayan kimi 50 ton ağırlığında, kimi 20 metre boyunda dev heykellerdir. **Ada halkının efsanelerine göre bunlar Gökten düşen efendiler'in heykelleridir ya da, yerlilerin deyimiyle Moai'ler'dir.**

1722 yılının Paskalya günü, Hollandalı Amiral Jakob Roggeveen tarafından keşfedilen ada yüzyılımızın başlarından beri sürekli bir inceleme ve araştırma merkezi olmuştur. Ne yazık ki inceleme ve araştırma merkezi olmuştur. Ne yazık ki inceleme ve araştırma merkezi olmadan önce Paskalya Adası, eski kaynakları, eski bilgileri koruyan yerlileri ortadan kaldırmaya kararlı bir dizisine tanık olmuştur.

Katliam, Roggeveen ile başlamış, esir tüccariyle devam etmiştir; 1862 yılında Peru'lular tarafından yapılan bir baskın sonucunda adanın son Kralı, ailesi ve yerli bilginlerin büyük çoğunluğu tutsak edildi. 1888 yılının Eylül ayında ada Şili hükümetine geçti ve koyunculukla uğraşan İngiliz Williamson ve Balfour şirketine teslim edildi.

Paskalya Adası'ndaki ilk ciddi inceleme insanbilimci S. Routledge tarafından yapıldı; sonraki yıllarda Alfred Metraux (1934), Thor Heyerdahl (1955), Francis Maziere (1964), Erich Von Daniken (1968) Routledge'in araştırmalarını derinleştirciler.

Adayı kaplayan, tek parçalı, başlıkları 1000 kiloyu aşan garip yüzlü, anlamlı bakışlı heykeller Taş devrinin son çağına ait bir toplumun ürünleri sayılır. Paskalya Adası'nın nüfusu bugün yaklaşık olarak 600 kişidir; ada en kalabalık olduğu zamanlar bile nüfus hiçbir zaman 5000'nı aşamamıştır. **Çünkü Paskalya Adası –Dünyanın Göbeği ya da, yerlilerin deyimiyle Matakiterani (Gökyüzüne bakan gözler)– kupkuru, bitkisiz, ağaçsız, insanı güç barındıran bir adadır.** İlginç olan da 600 yerliye karşıt 593 heykelin olmasıdır.

Devamı arka sayfada

Bu heykeller kimin tarafından, hangi çağda, nasıl ve niçin dikilmiştir? Kesinlikle bilinemiyor. Ada ilk keşfedildiğinde Moa'lerin boyunlarında, ayak bileklerinde tahtadan, yazılı levhalar bulunuyordu. Sonradan adaya giden misyonerler bunların çoğunu yaktılar, bazılarını Vatikan Müzesi'ne gönderdiler; birkaçı da başka müzeler arasında paylaşıldı. Kalan örneklerden kesin bir şey anlaşılamadı. **Yerliler bu yazılı tahta levhalara Kohou Rongo Rongo (Yazıyı ileten), bu yazıyı bilip öğretenlere de Maori Kohau Rongo Rongo (Yazıyı İleten Bilginler) adını vermişlerdi.** Ekleki bilgilere göre bu gizli kutsal yazı yalnızca Kral ailesi, bölgge reisleri ve bilginler tarafından biliniyordu. Ancak 1862 yılındaki katliamda yazının esrarını çözebilecek kişiler öldürülmüştü. Rongo Rongo yazısı ile yakından ilgilenen Hamburg Üniversitesi'nden Prof. Thomas Barthel, bu yazı ile Çin yazısı ve Indus nehri vadisinde bulunan arkaik Hint yazısıyle ortak noktalar bulmuştur. Pasifikte yükselen kurak Matakiterani adası ile Çin ve Hindistan arasındaki uzaklık düşündürücü bir noktadır. Ancak ada efsanelerinden birinde geçen bir cümle bunu açıklamaktadır: **İlk ırk, Rongo Rongo yazısını icat edip bunu taşlara geçirdi. Eskiden, İlk Irk'ın kapladığı dünyanın dört kıtasından yalnız Asya'da bugün bu yazıya rastlanılmaktadır.** Ayrıca adada, çoğu heykellerin kaidesini meydana getiren, 260 kocaman taş set (Ahu) vardır. Bu setlerin çevresinde, Sahra'daki taş evlere hpatıp benzeyen, taş damlı, dar kapılı, dar pencereli binalar yükselmektedir.

Bütün rahatsız edici, kuşku uyandırıcı yönleriyle Tiahuanako'daki durum Paskalya Adası'nda da karşımıza çıkıyor; baştaki esrar başka esrarlara yol açıyor. Heykeller yetmiyormuş gibi, benzeri bulunamayan, çözülemeyen bir yazı ile kaplı tahta levhalar, kocaman taş setler, taş evler, kıyıdaki kayalarda işlenmiş garip biçimler, balıklar, yıldızlar,biçimsiz yaratıklar, kanatlı insanlar, astronomik simgeler ve –ilerde değineceğimiz– tahta heykelciklerle karşılaşıyoruz.

Adada serpiştirilmiş 593 heykel, Rano Raraku volkanının kraterinde de yan kalmış yüzlerce dev figür daha vardır.

Rano Raraku'da tamamlanmamış bir heykel duruyor: Gövdesi 22 m; kafası ve boynu 7 m; çapı 3 metre, burnunun uzunluğu 3,40 m ve ağırlığı 50 ton. Teknolojik çağımızın en kusursuz aleti bile böyle bir yükün altından zor kalkar.

Kraterin çevresinde araştırmalar yapan Thor Heyerdahl binlerce taş balta bulmuştur; bu buluş bir yoruma yol açmıştır: Heykeller kraterin içinde oyulup kesilmiş, sonradan belirli yerlere yerleştirilmiştir.

Bilinmeyen bir çağda, birkaç yüz, birkaç bin yerli ilkel taş baltalarıyle yıllarca çalışarak, hattâ bu çalışmalarını kuşaktan kuşağa sürdürerek, bu heykelleri oydular; kraterin duvarlarından ayırdılar, daha da büyük bir çabayla bu dev heykelleri çektiler, yuvarladılar ve diktiler. Son olarak da başlarına 10 tonluk başlıkla yerleştirdiler. Az çok eski Mısırlılar'ın, Inkalar'ın, Mayalar'ın, Aztekler'in v.b. uyguladıkları teknikle. **Şu var ki Paskalya Adası hiçbir zaman bu çeşit uzun süreli birleşik bir çalışmaya yetebilecek insan gücüne sahip olamamıştır.** Üstelik, kurak bir yer olduğundan, heykelleri dikmek ve taşımak için ağaç kütüklerinin kullanılmış olması da pek düşünülemez.

Başlıklar konusunda arkeoloji toprak setler'den söz ediyor; heykeller bilinmeyen bir sistemle dikildikten sonra, başlarının hizasına kadar toprak setler çekiliyor ve başlıklar yerleştiriliyor. Gerek Thor Heyerdahl, gerek Francis Maziere araştırmaları boyunca toprak altında kalmış birçok heykel bulmuşlar ve genel bir anlamda bu set görüşünü destekler gibi olmuşlardır. Aslında insan gücüne dayandığından set görüşü de tatmin edici olmaktan uzaktır.

Heykellerin taş ocaklarının içinde oyulduğu ocaklarda bulunan yarım kalmış heykellerden açıkça anlaşılıyor. **Yine de insanı düşündüren bir nokta var; Heyerdahl olsun Von Daniken olsun, taş baltaları kullanmak istediklerinden taş üzerinde birkaç hafif çizikten öteye gidemediler, o da oldukça yorucu bir çalışmadan sonra.** Öte yandan Heyerdhal'ın 18 gün süren bir uğraşıdan sonra, direkler ve halatlar kullanarak, orta boy bir heykeli dikmek için uyguladığı ilkel sistem de çok daha büyük ve ağır heykeller için imkânsız sayıldı ve böylece teknik sorun kendiliğinden bir çıkmaza girdi.

Uygar insan mantığına imkânsız görünen olaylar Paskalya adası yerlileri için çok basit: Çünkü heykeller Mana gücü ile hareket etmişlerdi.

Mana nedir? Doç. Dr. Sedat Veyis Örnek'in tanımlamasıyle, Mana: «Bazı insanlarda, hayvanlarda, bitkilerde ve doğa unsurlarından alışılmışın dışında bir takım belirti ve fonksiyonlarla kendini gösteren doğaüstü gücün Melanezya dilindeki karşılığıdır... **Mana, tanrıların, insanların, hayvanları, bitkilerin, hatta cansız nesnelerin içlerinde bulunabilir... Mana ya kuşaktan kuşağa geçer ya da çeşitli dinsel ve büyüksel pratiklerle sonradan elde edilir.** Polinezyalı'larda soylu sınıfın şefleri, tanrıların kuşağından gelen kimseler olarak kabul edildikleri için, bunları çoğu zaman büyük ve özel bir mana ile yüklü olduklarına inanılmaktadır.»

Kuşkusuz bu inanç da, pratik olmadığından durumu aydınlatabilecek cinsten değil.

Ada yerlileri, Rapanuis'ler, kayaların üzerine kazılmış insan şekillerini göstererek, adalarına Kuş Adamlar Ülkesi derler. Efsaneye göre, yüzyıllarca önce gökten inen tanrılar yerlilere ateş yakmasını öğretmişlerdir. Bu bir efsanedir ve kayalarda rastlanılan desenlerin her biri ayrı bir efsanenin, bir inancın örneğidir.

Haftaya kaldığımız yerden devam edeceğiz....

2 ELDEN TATİL

DOĞAN

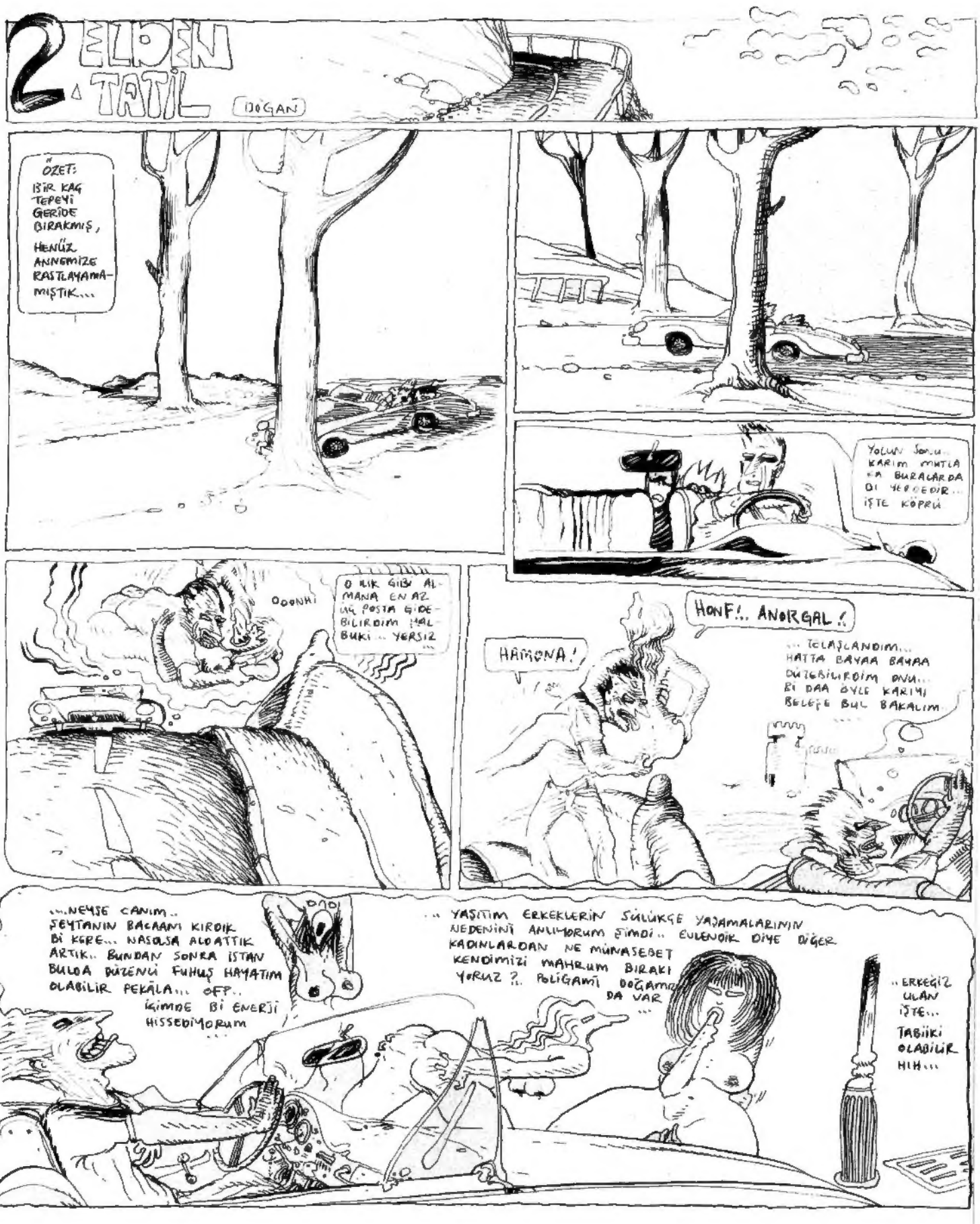

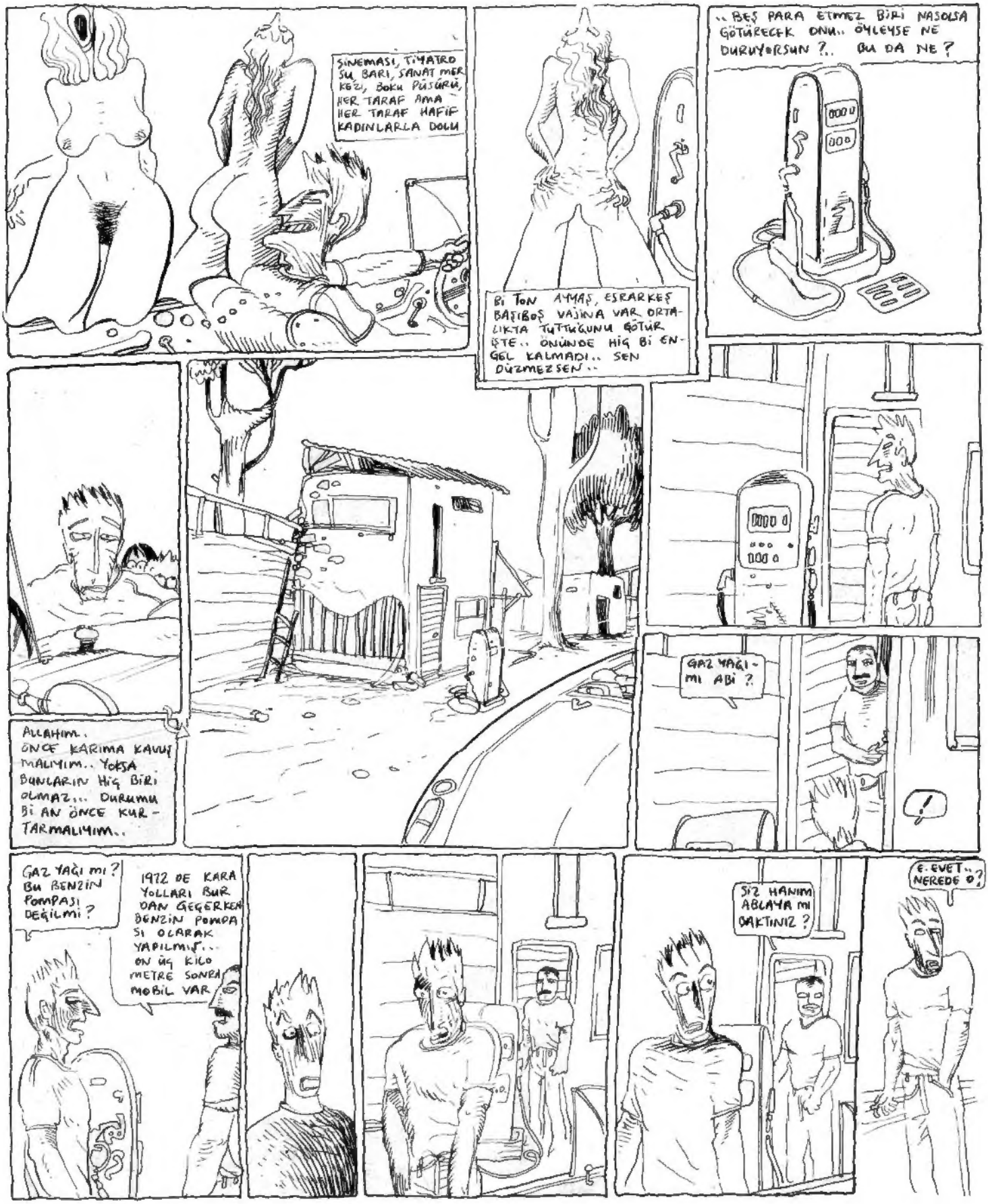
SİNEMASI, TİYATRO SU BARI, SANAT MERKEZİ, BOKU PİSİĞİ, HER TARAF AMA HER TARAF HAFİF KADINLARLA DOLU
BİR TON AYMAŞ, ESRARKEŞ BAŞIBOŞ VAJİNA VAR ORTALIKTA TUTTUĞUNU GÖTÜR İŞTE.. ÖNÜNDE HİÇ BİR ENGEL KALMADI.. SEN DÜZMEZSEN..
..BEŞ PARA ETMEZ BİRİ NASOLSA GÖTÜRECEK ONU.. ÖYLEYSE NE DURUYORSUN ?.. BU DA NE ?
ALLAHIM. ÖNCE KARIMA KAVUŞMALIYIM.. YOKSA BUNLARIN HİÇ BİRİ OLMAZ... DURUMU BİR AN ÖNCE KURTARMALIYIM..
GAZ YAĞI MI ABİ ?
!
GAZ YAĞI MI ? BU BENZİN POMPASI DEĞİLMİ ?
1972 DE KARA YOLLARI BUR DAN GEÇERKEN BENZİN POMPASI OLARAK YAPILMIŞ... ON ÜÇ KİLO METRE SONRA MOBİL VAR
SİZ HANIM ABLAYA MI DAKTINIZ ?
E. EVET.. NEREDE O ?

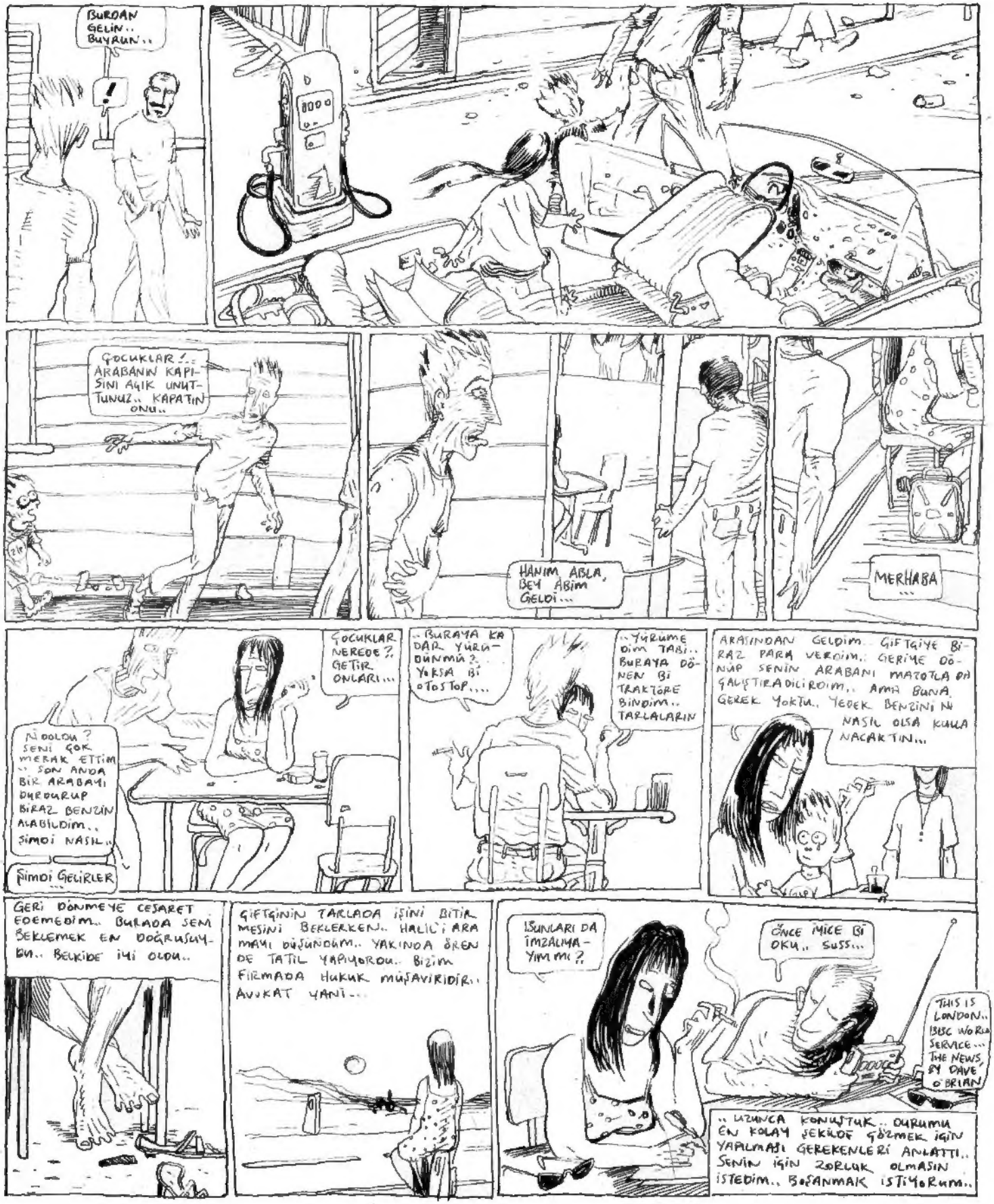
BURDAN GELİN.. BUYURUN..
ÇOCUKLAR!.. ARABANIN KAPISINI AÇIK UNUTTUNUZ.. KAPATIN ONU..
HANIM ABLA, BEY ABİM GELDİ...
MERHABA ...
NİDOLDU? SENİ ÇOK MERAK ETTİM.. SON ANDA BİR ARABAYI DURDURUP BİRAZ BENZİN ALABİLDİM.. ŞİMDİ NASIL..
ŞİMDİ GELİRLER ...
ÇOCUKLAR NEREDE?. GETİR ONLARI...
..BURAYA KADAR YÜRÜDÜNMÜ? YOKSA Bİ oTOSTOP....
..YÜRÜME DİM TABİ.. BURAYA DÖNEN Bİ TRAKTÖRE BİNDİM.. TARLALARIN
ARAZİNDEN GELDİM.. ÇİFTÇİYE BİRAZ PARA VERDİM.. GERİYE DÖNÜP SENİN ARABANI MAZOTLA DA ÇALIŞTIRADİLİRDİM.. AMA BUNA GEREK YOKTU.. YEDEK BENZİNİ NE NASIL OLSA KULLANACAKTIN...
GERİ DÖNMEYE CESARET EDEMEDİM.. BURADA SENİ BEKLEMEK EN DOĞRUSUYDU.. BELKİDE İYİ OLDU..
ÇİFTÇİNİN TARLADA İŞİNİ BİTİRMESİNİ BEKLERKEN.. HALİÇ'İ ARAMAYI DÜŞÜNDÜM.. YAKINDA ÖREN DE TATİL YAPIYORDU.. BİZİM FİRMADA HUKUK MÜŞAVİRİDİR.. AVUKAT YANI...
İŞİNLARI DA İMZALAMAYIMMI?
ÖNCE MİCE Bİ OKU.. SUSS...
THIS IS LONDON.. 1385C WORLD SERVICE... THE NEWS, BY DAVE O'BRIAN
..UZUNCA KONUŞTUK.. DURUMU EN KOLAY ŞEKİLDE ÇÖZMEK İÇİN YAPILMASI GEREKENLERİ ANLATTI.. SENİN İÇİN ZORLUK OLMASIN İSTEDİM.. BOŞANMAK İSTİYORUM..

HAYIR.. YAPMA SENİ SEVİYORUM.. SENSİZ ....

SUS... GÖCÜKLAR İÇİN SOYDUĞUM ELMALARI ONLARA YEDİRMEYİ BİLE DÜŞÜNEMEDİN!

EVET..

NİÇİN SENDEN BOŞANMAK İSTEDİĞİMİ SÖYLEYEYİM.. ..YILLAR ÖNCE ÜNİVERSİTE DE TANIŞTIĞIMIZDA TUHAF ŞEYLER OLUYORDU HATIRLARSIN...

O ZAMANLARI LENS DEĞİL GÖZLÜK KULLANIYORDUN... ÜNİVERSİTE KORİDORUNDA ÇOK SİLİK ŞEYLER YAŞAMAYA BAŞLAMIŞTIK...

LÜTFEN BUYRUN.. İÇERİ GELİN ...

BİR İSKEMLEYİ BİZİMLE OTURMAYA DAVET ETTİĞİN AN BU KORKUNÇ GÜZELLİK SON DERECE ARTMIŞTI.. YAŞADIKLARIMIZA AKIL ERDİRMEK MÜMKÜN DEĞİLDİ.

Hİ Hİ

Hİ Hİ

LÜTFEN BUYRUN OTURUN... YORULMUŞSUNUZ..

... ŞÖYLE DEMİŞTİN:

..ŞU İSKEMLEYE BAK! SANKİ KENDİSİ OTURUYOR... ..SANA AŞIKTIM..

SEN DE BANA.. BU İLK KEZ OLUYORDU.

O SIRADA ÖĞRETİM GÖREVLİSİ GELİP SENİ GERÇEKLE TEHDİT ETTİ

ASİSTANLIKLA KARIŞIK BİLİMSEL BİR DURUMU HANGİSİGİMSAL AÇMAZLA İRDELEYEREK BU KONUYU İLERDEKİ DERSTE YOKLAMA SORUMLULUĞU...

SENİ ASİSTANI YAPMAYA GALİŞAN O TENYA İLE KARİYER STRATEJİSİ YAPMAYA BAŞLADIN..

EVLİLİĞİMİZ O AN, ON ÜÇ YIL ÖNCE HENÜZ NİŞANLI BİLE DEĞİLKEN..

IT'S THREE HOURS.. NOW, THE NEWS BY RICHARD HOWLAND...

ŞŞŞ.. LÜTFEN

... BİTMİŞTİ.. AMA BEN BU GÜN BENİ BENZİN ALMAYA GÖNDERDİĞİNDE BOŞANMAYA KARAR VERDİM.. AYRINTILAR ÖNEMSİZ

HER ŞEY KARARMAYA BAŞLAMIŞTI...

AKŞAM YEMEĞİ İÇİN KARŞIYA DOĞRU YÜRÜYÜŞ...

AFİYET OLSUN ...

BÖRP AFEDERSİNİZ..

BABA.. BOZUK PARA VERİRMİSİN?

ŞEY.. YANIMDA HİÇ KALMAMIŞ..

BENDE VAR..

NE OYNUYORSUNUZ..

MONTE CARLO GRAND PRIX

BAK BU BABAM..

ÖBÜRÜ DE O KADIN Hİ Hİ Hİ...

·BİT·

PARANIN RENGİ *Paçaro*

Sıcak bir akşamüstüydü, kompartımanın içi iyice boğucu bir hal almıştı, bir sonraki istasyon Templecombe'a daha bir saatlik yol vardı. Küçük bir kız, ondan daha küçük bir kız, bir de küçük oğlan kompartımanı ele geçirmişlerdi. Bir pencere kenarını çocuklara ait bir teyze tutmuştu; karşı koltuğun pencere kenarında bu gruptan olmayan bekâr bir bey oturuyordu. İki küçük kızla küçük oğlan, kompartımanı ele geçirdiklerini belirtmekten bir an bile geri durmuyorlardı. Teyze de çocuklar da, insanın başından defolup gitmeyi reddeden bir karasineğin vızıltısını andıran sınırlı, sıkıcı bir sohbet tutturmuşlardı. Teyzenin kurduğu cümlelerin çoğu 'Yapma!' sözüyle, çocukların cümlelerinin hemen hepsi 'Neden?' sorusuyla başlıyordu. Bekâr bey içinden geçenleri yüksek sesle dile getirmedi.

Küçük oğlan her vuruşta bir toz bulutu kaldırarak tren koltuklarının yastıklarını dövmeye başlayınca, teyze «Yapma, Cyril, yapma!» dedi.

Arasından, «Gel de pencereden dışarıya bak,» diye seslendi.

Çocuk isteksiz isteksiz pencereye doğru yürüdü. «Bu koyunları neden bu çayırdan sürüyorlar?» diye sordu.

Teyze, «Otu daha bol olan bir çayıra götürüyorlardır herhalde,» dedi cılız bir sesle.

Oğlan, «Ama bu çayırda bir sürü ot var,» diye mızmızlandı, «burada her yer ot dolu teyze, bu çayırın her yanı ot dolu!»

Teyze, aptal gibi, «belki öbür çayırın otu daha iyidir,» diyecek oldu.

«Neden daha iyidir?» sorusu kaçınılmaz biçimde şimşek hızıyla geliverdi.

«Aaa, bak bak şu ineklere bak!» diye bağırdı teyze.

Tren yolunun kenarındaki hemen bütün çayırlar inek ya da öküz doluydu ya, teyze gene de sanki çok ender rastlanan bir şey gösteriyormuş gibi konuşuyordu.

Cyril, «öteki çayırın otu neden daha iyidir?» diye tuttурdu.

Bekâr beyin çatık kaşlarının çizgileri derinleşiyor, tehdit eden bir bakışa dönüşüyordu. Teyze onun sert ve sevimsiz bir adam olduğuna karar verdi. Kafasında, öteki çayırdaki ot konusunda hâlâ doyurucu bir karara varabilmiş değildi.

Kızlardan küçüğü değişiklik olsun diye Mangalay'a Giderken şiirini ezberden yüksek sesle okumaya başladı. Sadece ilk dizeyi bilmesine karşın, sınırlı bilgisini en ısrarlı biçimde kullanıyordu. Dizeyi, hülyalı ama kararlı bir sesle üstelik de boğura boğura tekrarlıyordu; bekâr bey, kızın aynı dizeyi yüksek sesle iki bin kere arka arkaya söyleyemeyeceğini iddia eden biriyle bahse tutuşmuş olup olamayacağını geçirdi aklından. Bu bahse kim girıştiyse kaybedeceğe benziyordu.

Bekâr bey iki kere teyzeye, bir kere de konduktörü çağıran zile gözlerini dikip bakınca, teyze, «gelin size masal anlatayım,» dedi.

Çocuklar, en ufak bir sevinç belirtisi göstermeden teyzenin oturduğu tarafa doğru yöneldiler. Onun masalcılığına pek değer biçmedikleri anlaşılıyordu.

Teyze, dinleyicilerin yüksek sesle sordukları mızmız sorularla sık sık yarıda kesilen alçak, yumuşak bir sesle son derece iddiasız, insanın içine fenalık verecek kadar sıradan bir masal anlatmaya koyuldu. Masa da çok cici bir küçük kız vardı, cici olduğu için herkesle dost oluyor ve sonunda iyi huylarına pek hayran olan kışlar tarafından gözü dönmüş bir boğanın saldırısından kurtarılıyordu.

Küçük kızların büyük olanı, «pek, cici olması kurtarmazlar mıydı?» diye üsteledi.

Bekâr bey de aynı soruyu geçirmişti aklından.

Teyze, yarım ağızla, «Şey, evet, tabii,» dedi; «ama onu o kadar sevmeseler kurtarmak için o kadar hızlı koşar gelirler miydi bilmem.»

Küçük kızlardan büyük olanı, büyük bir açık sözlülükle, «Duyduğum en aptal masal,» dedi.

«İlk başından sonra dinlemedim bile, öyle aptalca,» dedi Cyril.

Küçük kız, masal hakkında bir yorumda bulunmadı, çünkü o sevdiği dizeyi, bu sefer de mırıltı halinde söylemekle meşguldü kaç zamandır.

Bekâr bey, ansızın, oturduğu köşeden, «Masal olarak pek başarılı olduğunuz söylenemez,» dedi.

Teyze, bu beklenmedik saldırı karşısında hemen şöyle bir dikkendi.

«Çocukların hem anlayıp hem de değerlendirebilecekleri masallar anlatmak oldukça zor bir iş,» dedi soğukça bir sesle.

«Aynı kanda değilim,» dedi bekâr bey.

Teyze, «belki siz bir masal anlatmak istersiniz onlara,» diye karşıladı bunu
«Bize masal anlat,» diye tuttu küçük kızlardan büyüğü
«Bir varmış, bir yokmuş,» diye başladı bekâr bey, «Bertha diye küçük bir kız varmış, olağanüstü cici bir kızmış bu Bertha»
Çocukların bir an için uyanan ilgisi hemen sönmeye yüz tuttu; anlatan kim olursa olsun bütün masalların birbirine benzemesi çok sıkıcıydı
«Bu küçük kız bütün söylenenleri yerine getirir, hiç yalan söylemez, üstünü başını temiz tutar, sütlacını reçelli pastaymış gibi iştahla yer, dersler ne eksiksiz çalışır, çok terbiyeli davranırmış »
Küçük kızların büyüğü, «Güzel miymiş?» diye sordu
«Sizin kadar değil,» dedi bekâr bey; «ama korkunç ciciymiş.»
Masala karşı birden bir ilgi uyanmıştı; 'korkunç' kelimesinin 'cici'lik bağlamında kullanılması gözden kaçmayan bir yenilikti Bu masala teyzenin çocukları konu edinen masalların hiç görülmeyen bir gerçeklik duygusu sağlıyordu sanki.
Bekâr bey, «öyle cıcıymış ki,» diye sürdürdü sözünü; «birçok cicilik madalyası kazanmış, bunları her zaman elbisesinin üzerinde taşırmış. Bir 'söz dinleme' madalyası, bir 'her yere vaktinde gitme' madalyası, bir de 'usluluk' madalyası varmış. Bunlar büyük, madeni madalyalarmış ve küçük kız yolda yürürken, birbirine çarpıp tıngırdarlarmış. Oturduğu kentte hiçbir çocuğun üç madalyası yokmuş, bu yüzden de herkes onun çok, çok cici bir kız olduğuna eminmiş.»
Cyril, «Korkunç cici,» diye tekrarladı
«Herkes onun cici işinden söz ediyormuş, sonunda o ülkenin prensinin de kulağına gitmiş küçük kızın cicilığı ve prens de, madem ki bu kadar cici bir kız, haftada bir kere kentin hemen dışındaki parkımda gelip dolaşmasına izin veriyorum, demiş. Bu park çok güzelmiş ve çocukların burada dolaşması yasak olduğu için de Bertha'nın parka girmesine izin verilmesi gerçekten büyük bir onurmuş »
«Parkta koyunlar var mıymış?» diye sordu Cyril
«Hayır,» dedi bekâr bey «yokmuş»
Bu cevabın doğal uzantısı olan, «Peki neden yokmuş?» sorusu hiç sektirmeden geldi
Teyze şöyle bir gülümsedi, hattâ 'sırıttı' da denilebilir

«Parkta koyun yokmuş,» dedi masalcı amca, «çünkü prensin annesi bir gece rüyasında oğlunun ölümü bir koyundan ya da kafasına düşecek bir çalar saatten olacak diye görmüşmüş. Bu nedenle, prens, parkında tek bir koyun bile bulundurmadığı gibi, sarayında da çalar saat bulundurmazmış »
Teyze, bir an için hayranlıktan soluğunun kesilmesini önleyemedi.
Cyril, «Peki, prensi koyun mu öldürmü, çalar saat mi?» diye sordu
Bekâr bey, hiç istifini bozmadan, «Hâlâ yaşamakta olduğuna göre, rüyanın doğru çıkıp çıkmayacağını bilemeyiz,» dedi, «neyse, parkta koyun yokmuş ama sağda solda koşup duran küçük domuzcuklar varmış»
«Ne renkmişler?»
«Bazıları kara ve beyaz surat'lıymış, bazıları beyaz üzerine kara beneklıymış, bazıları kapkaraymış, bazıları boz renkliymiş üzerlerinde beyaz lekeler varmış, bazıları da bembeyazmış»
Masalcı amca, parktaki eşi görülmedik şeylerin çocukların hayalgücüne iyice bir sinmesini beklemek üzere azıcık durakladı, sonra devam etti
«Bertha parkta çiçek olmadığını görünce çok üzülmüş Teyze'sine, gözünde yaşlarla, prensin çiçeklerinden hiçbirini koparmayacağına ilişkin söz vermiş ve sözünü tutmak istiyormuş, tabii bu yüzden de parkta koparılacak çiçek olmadığını görünce aptal yerine konulduğu duygusuna kapılmış »
«Neden parkta çiçek yokmuş?»
Bekâr bey, hiç duraksamadan, «Çünkü domuzlar hepsini yemiş de ondan,» diye cevap verdi «Bahçıvanlar prense domuzla çiçek, ikisi bir arada olmaz demişler, o da çiçek yerine domuzları seçmiş »
Çocuklardan prensin seçiminin kusursuzluğunu hep bir ağızdan onaylayan bir mırıltı yükseldi; kim olsa tersini seçerdi
«Parkta çok güzel başka şeyler de varmış. İçlerinde altın rengi, mavi ve yeşil balıkların yüzdüğü havuzlar, üzerlerinde hiç düşünmeden akıllıca cevaplar verenler güzel papağanlar duran ağaçlar, günün bütün gözde şarkılarını mırıldanan ankuşları varmış Bertha büyük bir zevkle parkta bir aşağı bir yukarı dolaşır ve kendi kendine: 'Böylesine olağanüstü cici bir kız olmasam bu güzel parka girmeme, buradaki bu güzel şeyleri görmeme izin vermezlerdi,' diye düşünürken, üç madalyası da birbirlerine çarparak tıngırdıyor, ona gerçekten de ne kadar cici olduğunu hatırlatıyorlarmış Tam o sırada, koskocaman bir kurt, bakalım küçük, semiz bir domuz bulup da gövdeye indirebilir miyim, diye parka girmez mi»
Çocuklar hep bir ağızdan, «Ne renkmiş?» diye sordular. Birdenbire ilgileri daha da artmıştı
«Baştan aşağı çamur rengindeymiş, kapkara bir dişi ve onlatılmaz yırtıcılıkta açık gri gözleri varmış. Parkta ilk gördüğü şey Bertha olmuş, önlüğü o kadar beyaz ve pırıl pırılmış ki çok uzaklardan seçiliyormuş Bertha kurtu görüp de kurtun kendisine doğru geldiğini anlayınca, keşke parka girmeme hiç izin verilmeseydi diye geçirmiş içinden Koşabildiğince hızlı koşmaya başlamış, kurt da arkasından koca'man adımlarla koşarak geliyormuş. Bertha mersin fundalıklarına ulaşmayı ve fundalıkların en sık olanına gizlenmeyi başarmış. Kurt da arkasından yetişip mersin dallarını koklamaya başlamış, kara dili ağzından dışarı sakmış, açık gri gözleri öfkeden parıl parıl parlıyormuş. Bertha çok korkmuş ve bu sefer de kendine kendine 'ah keşke o kadar olağanüstü cici olmasaydım, şu anda kentte güvenlik içinde olurdum' diye düşünmüş Neyse, mersinlerin kokusu öyle yoğunmuş ki, kurt Bertha'nın kokusunu alıp da nerede saklandığını bulamamış, fundalıklar da çok sık olduğu için; ne kadar arasam Bertha'yı bulamam, bari iyisi mi gideyim küçük bir domuz yakalayayım, demiş. Bertha ise kurtun bu kadar yakınına gelip dolanmasından, sağı solu koklayıp durmasından öylesine korkmuş ki, korkudan titrerken 'söz dinleme madalyası,' 'iyi davranış' ve 'her yere vaktinde gitme' madalyasına dokunarak tıngırdamış, Kurt, tam uzaklaşmak üzereyken madalyaların tıngırtısını duyunca durmuş, dinlemiş; ses çok yakınındaki bir fundaklıktan geliyormuş. Gözleri yırtıcılıkla ve sevinçle parlayarak, fundalığa daldığı gibi Bertha'yı sürük emiş çıkarmış, oracıkta son lokmasına kadar yemiş. Bertha'dan geriye ayakkabıları, elbise parçaları ve üç tane de cicilik madalyası kalmış »
«Küçük domuzlardan hiç ölen olmuş mu?»
«Hayır, hepsi kaçıp kurtulmuşlar.»
Küçük kızların daha küçüğü, «Masalı kötü başladı,» dedi, «ama sonu çok güzel di »
Küçük kızların büyüğü, «Duyduğum en güzel masal » dedi büyük bir kararlılıkla
«Duyduğum tek güzel masal,» dedi Cyril
Teyzeden hepsine karşı çıkan bir görüş geldi
«Küçücük çocuklara anlatılmayacak kadar uygunsuz bir masal! Yıllar süren özenli bir eğitimi mahvettiniz!»
Bekâr bey, kompartımanı terketmek üzere eşyalarını toplarken
«Hiç olmazsa onları on dakikalığına susturdum ya, sizin elinizden o kadarı da gelmiyor» dedi
Temple combe istasyonunun platformunda aşağı doğru yürürken
«Zavallı kadın,» diye düşünüyordu, «çocuklar altı, yedi ay herkesin içinde 'bize uygunsuz masal anlat' diye tuttururlar artık!»

"Saki" lakabıyla yazan H.HUGH MUNRO'nun "İnsanlar ,hayvanlar ve vahşi hayvanlar" adlı kitabından alınmıştır. Kitap 1984'de Sungur yayınları tarafından Türkçeye çevrilmiştir

GELİYORLAR! *Scognamillo ve Tan Cemal*

NALBAST HOCA EMINE KIZIMIZ GECELERI SÜREKLI ŞIĞLIKLAR ATIYOR EVI LANETLI MI NEDIR?
OLMUYOR OKUDUM, UFLEDIM MUSKA YAZDIM YINE DE OLMUYOR BU CINLER ÇOK GÜÇLÜ
MELAHAT ABLA, ONLAR CIN DEĞILLER ONLAR YAKLAŞIYORLAR, ONLAR GELIYORLAR
ILK TEPKILERDEN, ŞIKAYETLERDEN POLIS BEKÇI ÇAĞIRMALARINDAN VE TEHDITLERDEN SONRA MAHALLEL EMINE'YE ALIŞIR BURU
GELIYORLAAR
NE DE OLSA, FERYATLARI BIR YANA KIMSEYE ZARARI DOKUNMUŞ DEĞILDIR HEM HA EMINE'NIN FERYATLARI, HA ISPIRTO CEMAL'IN NARALARI
ERGUN GÖKNEL ABI BOKUNU YIYIIM ABIII!.. BENI DE GÖR ABIIII!..
BIR SONBAHAR GECESI
GELIYORLAAR
GELI...
EMINE'NIN SON FERYADI BOĞAZINA SAPLANAN, KANINI EMEN DIŞLERLE KESILIR...

TÜRLERİN KÖKENİ

AYDIN GÜNDÜZ

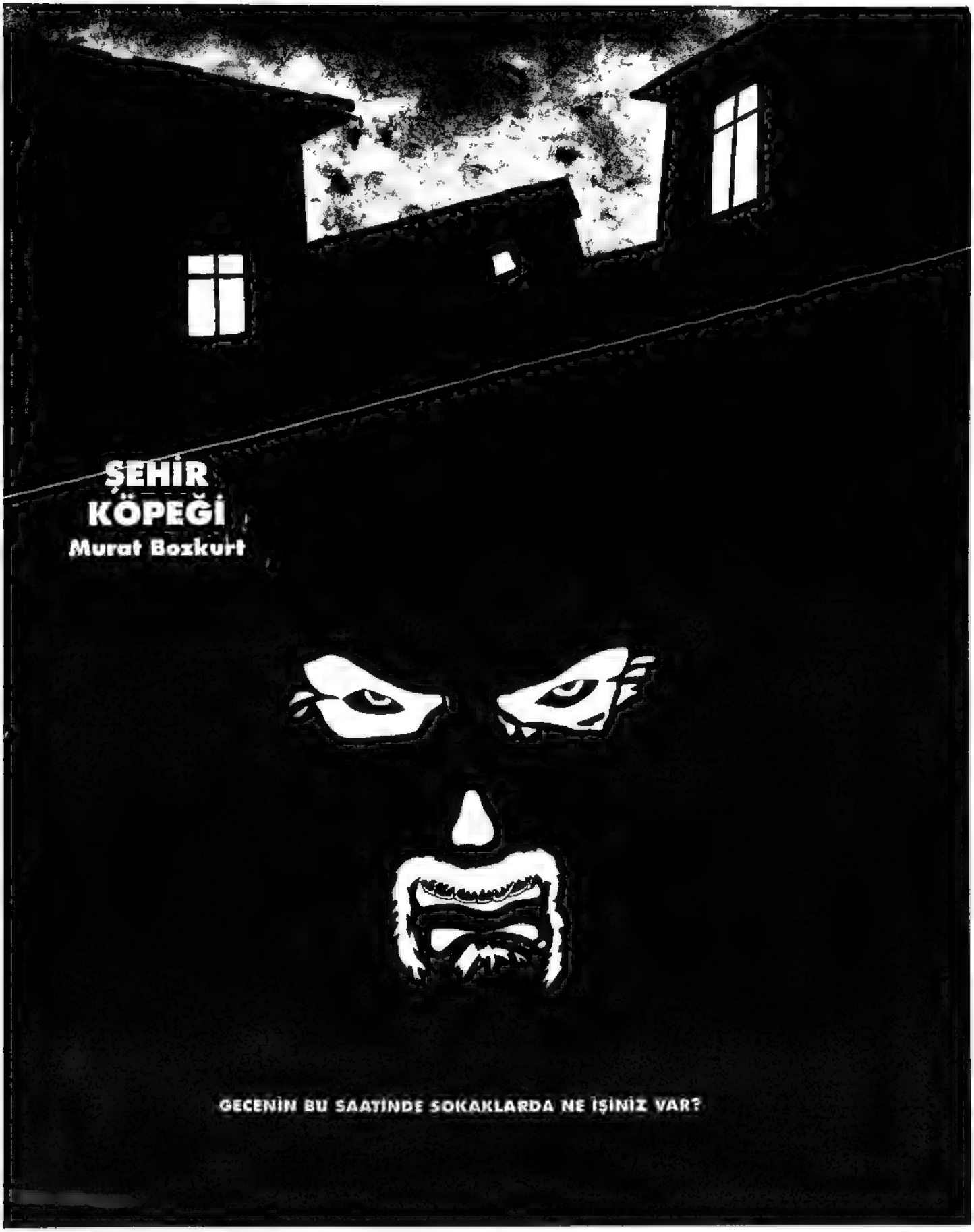
ŞEHİR
KÖPEĞİ
Murat Bozkurt
GECENİN BU SAATİNDE SOKAKLARDA NE İŞİNİZ VAR?

YOKSA NE KADAR BÜYÜK BİR ŞEHİRDE YAŞADIĞINIZIN FARKINDA DEĞİL MİSİNİZ?...

EVET, BURASI BÜYÜK BİR ŞEHİR...
BAKIMSIZ...
YOZ...
ESKİ...
AMA BÜYÜK!..

BÜYÜK ŞEHİRLERİN SORUNLARI DA BÜYÜK OLUR!

SORUNLARIN SEBEPLERİ DE.... İNSANLAR.... BİREYLER....
NEYSEKİ BEN KENDİ SORUNLARIMI KENDİM ÇÖZMEYE ÇALIŞIYORUM.....
KEŞKE HERKES BENİM GİBİ OLSA...
MESELA

BİR AVUÇ TOPRAK İÇİN *Metin Demirhan*

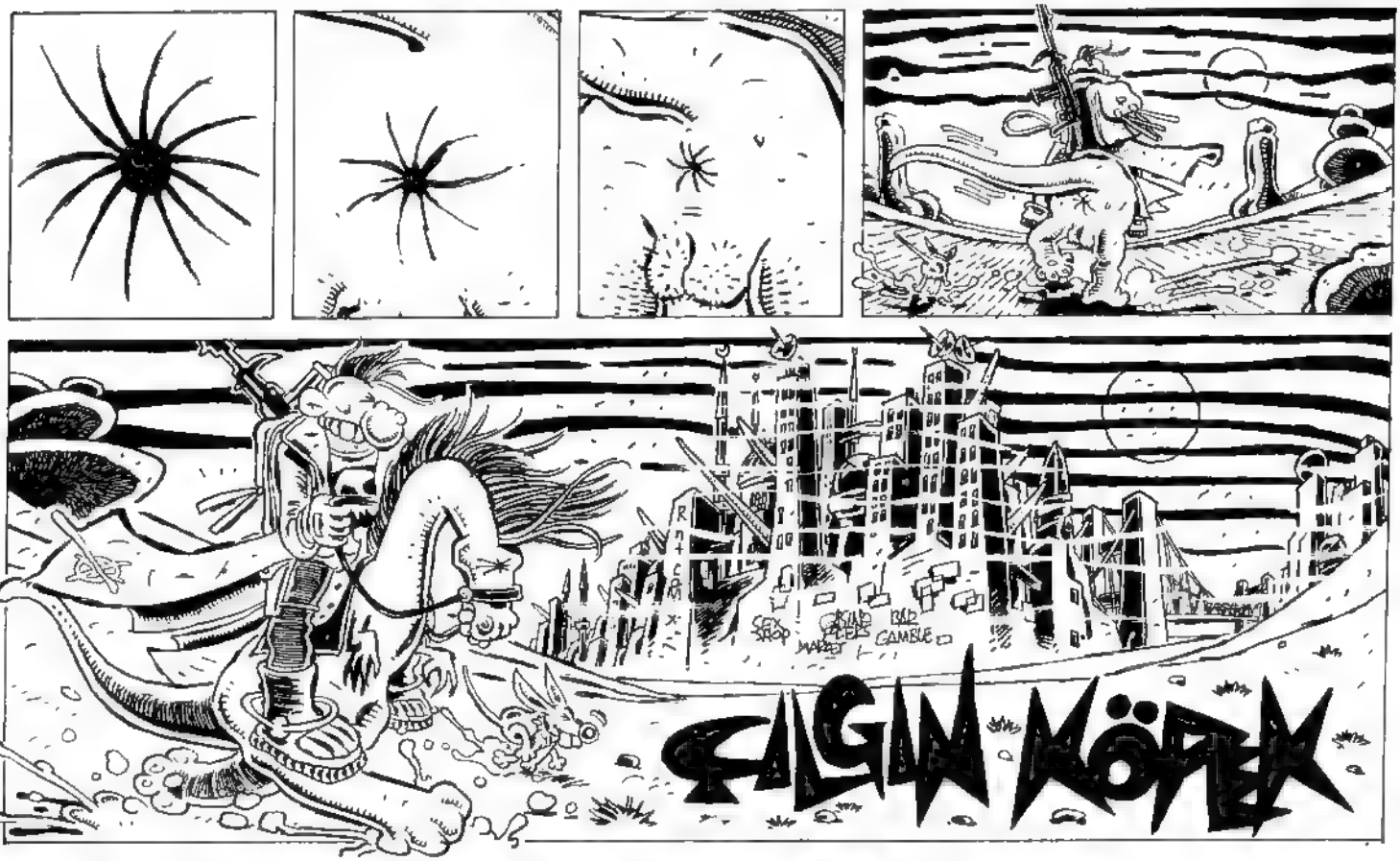

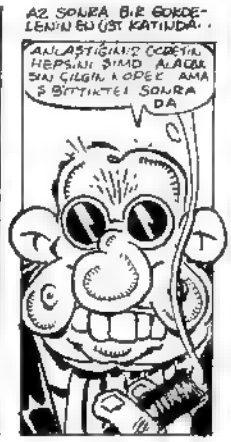

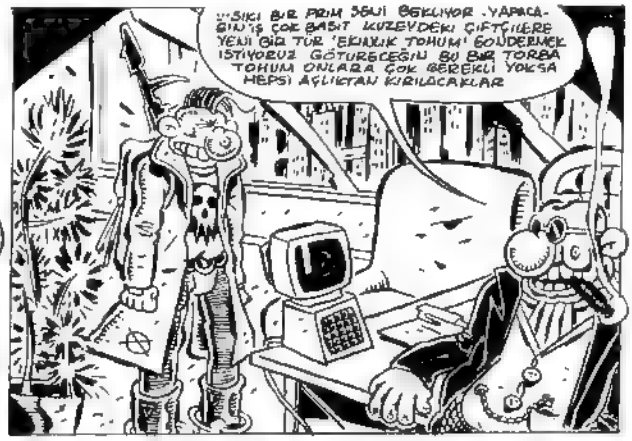

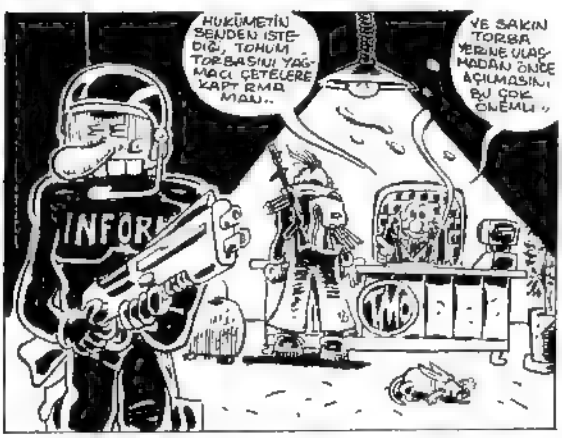

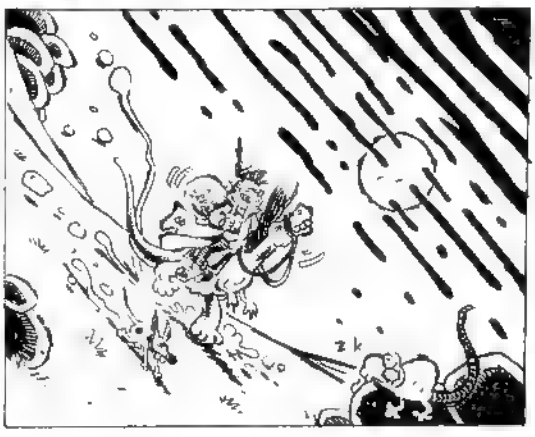

SHOOOOK
ZIP
TAK TAK TAK
YAZIK BALLA
LASER TAG
İŞTE Bİ LAVUK GELİYO... HAZIR OLUN! SIRTINDA TAŞIDIĞI TORBADA DEĞERLİ BİR ŞEYLER OLMALI...
KIMILDAMA! BU Bİ SOYGUN- DUR! SAYGI DUY! BİZE...
AL SANA SAYGI!
BLAM
İDRİS'İN KAFASINI UÇURDU YAA!
HOOA
DELİ HERİF! MANYAK SEVGİLİ İDRİSİMİZİN CANINI NASIL AURSIN PİİS PİİS.. SENİ CEZALANDIRICAM...
ÇATIRT
SNIF SNIF
HIAAAH! OLDÜRDÜN SEVGİLİLERİMİİİİ... SENİ GEBERTMEK İÇİN BU SİLAHA İHTİYACIM YOK...
DUYGUSUZLUĞUNUN ALÇAKLIĞININ VE TERBİYESİZLİĞİNİN CEZASINI BALTAM VERİCEK!
FILDIR-FILDIR FILDIR
ÇIRT
LAAAP
TMO
TOPRAK MAHSULLERİ OFİSİ
TIP
TIP KIMA
HAAA
HAA?!
BU DA NE?!

HOŞGELDİN OĞUL. SENİN YILLARDIR YANINDA KALDIĞIN HOMOSAPIENS'LER ARAMIZDAKİ BAĞA BU ADI VERİYOR. ŞUAN ÇOK KORKTUĞUNUN FARKINDAYIM. MERAK ETTİĞİNİ DE... SENDEN BEKLENENİ AÇIKLAMADAN ÖNCE HERŞEYİ ÖĞRENMEK ZORUNDASIN ZATEN.
VERİ BANKALARINDAKİ TEK BİLGİ BURANIN HOMOSAPIENS'İN ORTAYA ÇIKMASIYLA KURULDUĞU. PROGRAMIM DIŞINDAKİ ALGILARIMLA İLK FARKETTİĞİM BU. BANA HAYAT VERENLERİN BU DÜNYADAN MI YOKSA BAŞKA DÜNYALARDAN MI GELDİĞİNİ HİÇ BİLEMEDİM.
BU EFENDİLER BENİ (BİZİ), BU LABORATUVARI (LABORATUVARLARI) VE BEKÇİLERİ (DİĞERLERİNİ) YARATTILAR. GÖREVİMİZ BELİRLİ PERİYODLARDA DÜNYAYA İLERLEMEYİ HIZLANDIRACAK YENİ JENERASYONLAR SAĞLAMAKTI.
ALTERNATİF
Kutsi Akalın
İYİ AMA BUNLARDAN BANA NE? NEDEN BANA OĞLUM DİYORSUN?..
SABIRLI OL. CEVAPLARINI ALACAKSIN. BU HIZLANMA SON DERECE KONTROLLÜ OLACAK. O PROTEİNİN ORTAYA ÇIKMAMASI İÇİN, GÖREVLİ OLANLAR, 2. PLANDA KALACAK VE LABORATUVARLARIN KURULDUĞU NOKTALAR SİSTEMLİ OLARAK GERİ BIRAKILACAKTI.
AMA BİR GÜN JENERASYONDAN BİR GÖREVLİ KODLANIRKEN
HATA YAPILDI...
BU HATANIN ADI...

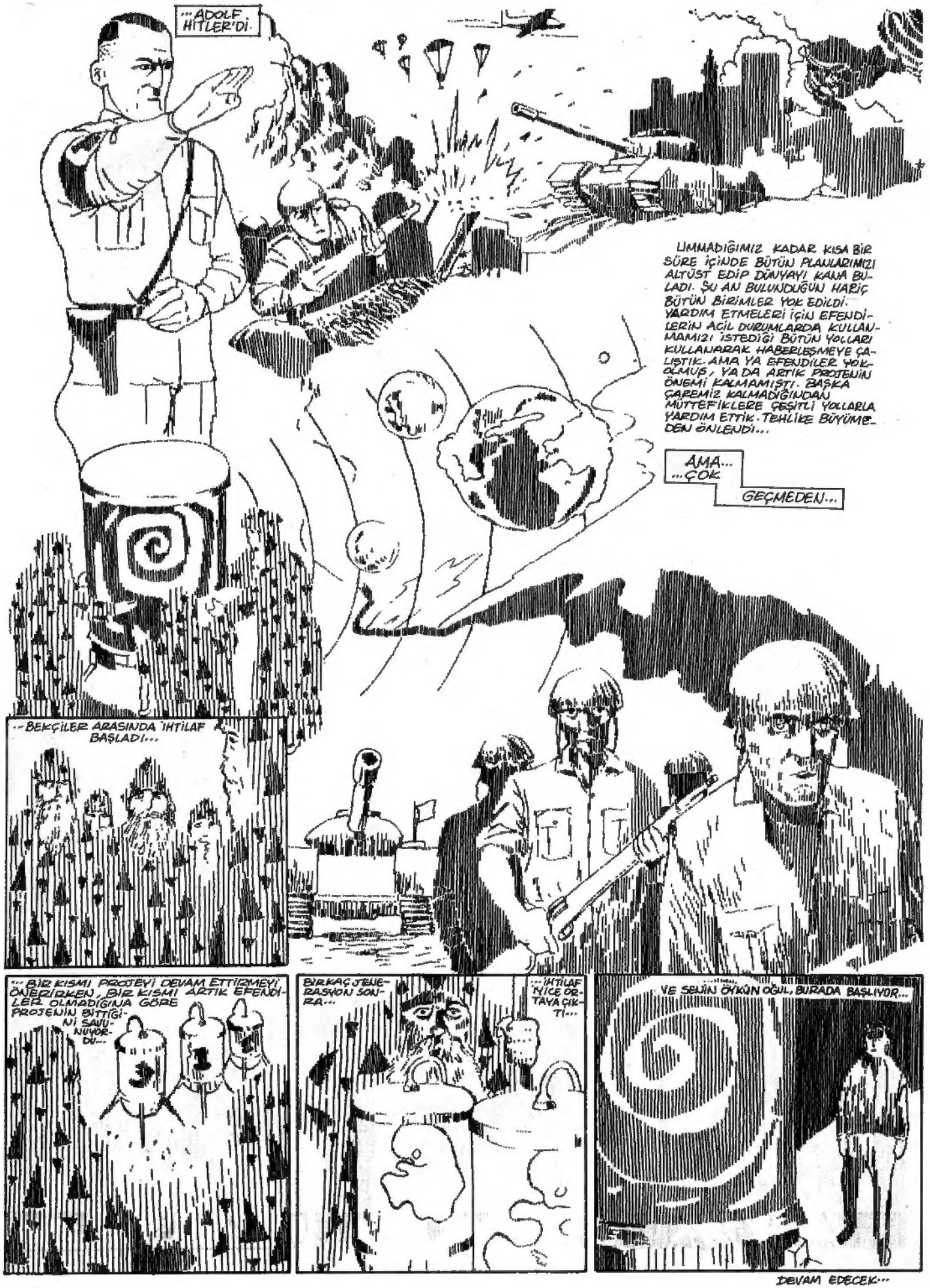
...ADOLF HİTLER'Dİ
UMMADIĞIMIZ KADAR KISA BİR SÜRE İÇİNDE BÜTÜN PLANLARIMIZI ALTÜST EDİP DÜNYAYI KANA BULADI. ŞU AN BULUNDUĞUN HARİÇ BÜTÜN BİRİMLER YOK EDİLDİ. YARDIM ETMELERİ İÇİN EFENDİLERİN ACİL DURUMLARDA KULLANMAMIZI İSTEDİĞİ BÜTÜN YOLLARI KULLANARAK HABERLEŞMEYE ÇALIŞTIK. AMA YA EFENDİLER YOK OLMUŞ, YA DA ARTIK PROJENİN ÖNEMİ KALMAMIŞTI. BAŞKA ÇAREMİZ KALMADIĞINDAN MÜTTEFİKLERE ÇEŞİTLİ YOLLARLA YARDIM ETTİK. TEHLİKE BÜYÜMEDEN ÖNLENDİ...
AMA...
...ÇOK GEÇMEDEN...
...BEKÇİLER ARASINDA İHTİLAF BAŞLADI...
...BİR KISMI PROJEYİ DEVAM ETTİRMEYİ ÖNERİRKEN, BİR KISMI ARTIK EFENDİLER OLMADIĞINA GÖRE PROJENİN BİTTİĞİNİ SAVUNUYORDU...
BİR KAÇ JENERASYON SONRA...
...İHTİLAF İYİCE ORTAYA ÇIKTI...
VE SEVİN ÖYKÜN OĞUL, BURADA BAŞLIYOR...
DEVAM EDECEK...

MENİJE

Gerekirse çizebilirimde. Deniz

Acı, tatlı anılarıyla bir yıl daha geçmişti.

Bir kurban bayramı daha gelip çatmıştı.

Bunun anlamı İzmir'de yaşayan yalnız ananeme yapılan bir ziyaretti. Deniz yolunu seçtim.

Odasına girdiğimde konuya hemen girdi. Evin önünde bazı şahıslar hemde şüpheli şahıslar gördüğünü söylüyordu.

Gösterdiği yöne baktım. Bu Andrea Popopulos'tu. Pis bir Yunanlıydı.

Helva, yani eroin işindeydi.

Bu işlere sevgili ülkem hele İzmir'im bulaşamazdı.

-Yüzmede olimpiyat şampiyonuyum. Pis Yunanlılar: Helva yerine ulaşmalı.

Pis Yunan kıyıları gözükmüştü. Sanırım helva tapınakta el değiştirecekti.

Hata etmiştim. Yunanistan'da Andrea'yı yakalayamazdım. İznim yoktu. Kenan'a koştum.

Bende Komiser Kenan'ı severdim fakat türleri aynı değildi. Helva önemliydi, aşk ise öyle mi?

İzni aldım. Yola koyuldum. Yine deniz yolunu seçtim.

Andrea'yı işlettiği pislik yuvası barda bastım.

Anlaşamıyorduk. Dilim yetersizdi. Yunanca bilmezdim. Çarem yoktu Atina'yı tutuklamaktan başka.

Ülkeme döndüm. Pis Yunanlı tutuklularla. Savaş çıktı.